

MVCRP00V3D0I

MINISTERSTVO VNITRA
Kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3 - PS 21/KM
170 34 Praha 7
Č.j. MV-125736- 2 /KM-2013

Praha 25. října 2013
Počet listů: 8

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci odvolání ze dne 26. 9. 2013, podaného

, proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie ČR Kriminalistického ústavu Praha ze dne 13. 9. 2013 pod č.j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR, kterým byla odmítnuta jeho žádost o informace ze dne 29. 8. 2013 doručená dne 30. 8. 2013 podaná ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve které žádal o zaslání dokumentu SOP TZK-04 „Zjišťování a zkoumání stavu žárovek“

takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. 9. 2013 se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 10. 10. 2013 obdrželo Ministerstvo vnitra odvolání

(dále jen „odvolatel“) ze dne 26. 9. 2013 proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie ČR Kriminálního ústavu Praha ze dne 13. 9. 2013 pod č.j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR (dále jen „povinný subjekt“) o odmítnutí žádosti odvolatele o informace ve smyslu § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Dopisem doručeným povinnému subjektu dne 30. 8. 2013 podal odvolatel žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., v níž požaduje poskytnutí dokumentu SOP TZK-04 „Zjišťování a zkoumání stavu žárovek“.

Na jeho žádost bylo reagováno rozhodnutím povinného subjektu o odmítnutí žádosti dne 13. 9. 2013 ve smyslu § 15 odst. 1 a na základě § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt rozhodnutí odůvodnil tím, že dokument SOP TZK-04 Zjišťování a zkoumání stavu žárovek, zejména dopravních prostředků a určení, zda žárovky svítily či nesvítily v době svého poškození, je interním dokumentem, který obsahuje písemný postup pro provádění zkušební metody v rámci znaleckého zkoumání. Standardní operační postup (což je zkratka SOP) je na základě rozhodnutí příslušného služebního funkcionáře vnitřním předpisem závazným pouze pro pracovníky povinného subjektu a zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné, než ty, které mu z hlediska služební podřízenosti podléhají. Podle povinného subjektu může dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu. Po zvážení výše uvedených okolností povinný subjekt požadovaný standardní operační postup nemůže žadateli poskytnout.

Odvolatel podal dne 26. 9. 2013 odvolání proti uvedenému rozhodnutí povinného subjektu, ve kterém namítá, že požadovaný dokument se zcela jednoznačně nevztahuje výlučně k vnitřním pokynům Kriminálního ústavu Praha, neboť působí i mimo tento útvar Policie ČR. Podle tohoto dokumentu jsou zkoumány žárovky havarovaných vozidel za účelem zjištění, zdali v době dopravní nehody svítily. Na základě tohoto dokumentu vznikají odborná vyjádření a znalecké posudky v trestním řízení, které jsou mnohdy rozhodující pro rozhodnutí o vině a trestu.

Odvolatel uvádí, že bez znalosti dokumentu SOP TZK-04 jsou tato vyjádření a znalecké posudky nepřezkoumatelné, neboť by nebylo patrné, jakým způsobem dospěl Kriminalistický ústav Praha k závěrům v nich uvedeným. Závěr Kriminalistického ústavu Praha o tom, že dokument SOP TZK-04 zásadně nemůže ovlivnit jiné subjekty, je tak zcela absurdní, neboť odborná vyjádření a znalecké posudky pořízené na základě tohoto dokumentu mají podle odvolatele zcela zásadní vliv na osobu, proti které se trestní řízení vede; nemožnost seznámit se s tímto dokumentem by tak znamenalo omezení práva na obhajobu. Dále odvolatel poukazuje na to, že právo na informace je základním právem, které zaručuje čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Veškeré výjimky z práva na informace je proto nezbytné vykládat restriktivně. Podle zákona č. 106/1999 Sb. může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se „vztahuje výlučně k jeho vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu“. Tato výjimka z práva se může vztahovat pouze na informace, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek, o čemž podle odvolatele svědčí i rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013 pod č.j. 10A 251/2011-38, ve kterém uvedl, že „o vnitřní pokyn se ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím jedná jen tehdy, upravuje-li postupy, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek a nikterak nedopadají do práv a právem chráněných zájmů osob stojících mimo úřad“. Předmětem tohoto rozhodnutí, ve kterém městský soud rozhodl ve prospěch žadatele, přitom bylo právě poskytnutí pokynů a rozkazů policejního prezidenta, tedy obdobných dokumentů, které jsou žádány v tomto řízení.

Odvolací orgán nejprve posoudil odvolání z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání podal účastník řízení; jedná se o odvolání přípustné. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 13. 9. 2013, odvolání bylo podáno dne 26. 9. 2013 a je tedy včasné.

Odvolací orgán se důkladně zabýval námitkami odvolatele i celým spisovým materiálem. Posouzením dospěl odvolací orgán k závěru, že shora uvedené rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 13. 9. 2013 je přezkoumatelné a řádně odůvodněné.

Odvolací orgán k požadovanému dokumentu zjistil, že zkratka SOP znamená „standardní operační postup“ a zkratka TZK odkazuje na charakter znaleckého zkoumání – tedy na „technická zkoumání“ a číslo 04 představuje pořadové číslo

dokumentu. SOP je interní dokument obsahující písemný postup pro provádění zkušební metody, tyto SOP vypracovávají pracovníci povinného subjektu za účelem zajištění systému managementu kvality. Všechny SOP podléhají validaci /verifikaci ve smyslu potvrzení jejich platnosti a také pravidelné revizi. Metody popsané v SOP vycházejí z doporučení renomovaných institucí a organizací, z odborné literatury a technických norem. Dokument SOP TZK-04 obsahuje určení oblasti použití dokumentu, základní pojmy a definice, popis typu zkušební položky, parametry nebo veličiny a rozmezí, ve kterých mají být stanoveny požadované referenční materiály, požadované podmínky prostředí nebo údaje o době stabilizace, související technické normy a odkazy na odbornou literaturu, pravidla BOZP, zkušební metodu.

K námitce odvolatele, ve které poukazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2013 pod č.j. 10A 251/2011-38 odvolací orgán uvádí, že je vytržena z kontextu, neboť v daném případě se jednalo o vnitřní předpisy upravující nakládání s osobními údaji (zejména dobu jejich uchovávání a likvidaci), čímž dochází podle názoru soudu k jejich projevu navenek a dopadají do práv třetích osob. Dokument SOP TZK-04 nemá charakter vnitřního předpisu, který by působil navenek a nejedná se o obdobný případ, kterým se zabýval soud pod shora uvedeným číslem jednacím. Požadovaný dokument je závazný pouze pro pracovníky Policie ČR Kriminálního ústavu Praha a nemůže zásadně ovlivnit nikoho jiného, než toho, kdo mu z hlediska služební podřízenosti podléhá. V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008 č.j. 4 As 20/2007-64, v němž je konstatováno, že „není vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího; mohou v nich být stanoveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jimi jsou vázáni (akty řízení)“. Dokument SOP TZK-04 tyto podmínky rozsudku Nejvyššího správního soudu splňuje.

K další námitce odvolatele, že na základě požadovaného dokumentu SOP TZK-04 vznikají odborná vyjádření a znalecké posudky v trestním řízení, které jsou mnohdy rozhodující pro rozhodnutí o vině a trestu, odvolací orgán uvádí, že toto konstatování je nepřesné. Dokument SOP TZK-04 obsahuje standardní postup při provádění znaleckého zkoumání, ale v žádném případě nenahrazuje odbornost a odpovědnost příslušného kriminalistického znalce, který odborné vyjádření nebo

znalecký posudek vypracoval. Nelze tedy danou problematiku chápat tak, že při provádění znaleckého zkoumání nahlédne pracovník Policie ČR Kriminalistického ústavu Praha do dokumentu SOP TZK-04 a podle údajů uvedených v tomto dokumentu rozhodne o tom, co se v daném případě stalo, tedy, jaký má být závěr znaleckého posudku. Naopak, při zpracování znaleckého posudku dochází k aplikaci odborných znalostí kriminalistického znalce při interpretaci provedených zkoušek za účelem zodpovězení otázek položených orgánem činným v trestním řízení.

Nelze v této souvislosti ani souhlasit s tvrzením odvolatele, že bez znalosti SOP TZK-04 jsou tato odborná vyjádření a znalecké posudky nepřezkoumatelné. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), upravuje instituty umožňující bližší objasnění skutečností uvedených ve znaleckém posudku. V případě, že obhajoba má pochybnosti o úplnosti a správnosti znaleckého posudku (odborného vyjádření), může uplatnit v rámci trestního řízení své právo na obhajobu způsobem uvedeným v zákoně č. 141/1961 Sb., takže zde nelze v žádném případě hovořit o omezení tohoto práva. Tato námitka odvolatele je bezpředmětná.

Odvolací orgán je toho názoru, že u pojmu interní předpisy použitého v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., je nutné rozlišovat, zda takovéto pokyny na základě právních předpisů upravují postupy a činnosti povinného subjektu dotýkající se práv a právem chráněných zájmů či povinností třetích osob, tedy které určitým způsobem upravují jednání s veřejností a nepřímo tak ovlivňují uplatňování práv a povinností fyzických a právnických osob, či tento aspekt zcela postrádají.

Vnitřní pokyny nelze jednoznačně, bez dalšího, vyloučit z poskytování informací, ale je nutné zvážit jejich obsah ve shora uvedeném smyslu a ve vztahu k němu také posoudit, zda je možné poskytnutí informace o nich omezit podle citovaného ustanovení, které dává možnost povinnému subjektu uvážit, jestli poskytne požadované písemnosti či nikoli. Je nutné posoudit, zda požadované právní akty mohou ovlivnit subjekty stojící mimo hierarchii služební nadřízenosti a podřízenosti. Týkají-li se interní pokyny výkonu veřejné správy, tedy činnosti povinného subjektu jakožto orgánu veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti a upravují-li aplikační postupy v návaznosti na jednotlivá ustanovení určitého zákona, nelze je považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně dotýkají.

Povinný subjekt provedl správní uvážení v uvedeném smyslu a řádně je zdůvodnil, obsah požadovaného normativního aktu podrobně popsal. Z odůvodnění je tak jednoznačně zřejmé, proč k omezení práva přístupu k informacím přistoupil a že měl legitimní důvody, které vedly v konkrétních souvislostech k oprávněnému omezení práva na informace.

Odvolací orgán s ohledem na shora uvedené skutečnosti vztahující se k předmětu žádosti o informace odvolatele má, shodně s povinným subjektem, za to, že u shora uvedeného interních aktu se jedná o výlučně interní pokyny nijak nezavazující vnější subjekty ani nezasahující do práv jednotlivých fyzických osob. Předmětný požadovaný dokument vychází přímo z doporučení renomovaných institucí a organizací, z odborné literatury a technických norem a pouze upřesňuje postup zaměstnanců povinného subjektu, jakým dané normy naplnit. Z již uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 AS 20/2007-6 vyplývá, že „vnitřní předpis ve veřejné správě představuje souhrnné označení pro akty abstraktní povahy, které slouží k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jejichž vydání se opírá o právně zakotvený vztah podřízenosti a nadřízenosti k vydavateli aktu“.

Vydávání instrukcí (interních pokynů, směrnic apod.) nadřízeným orgánem je tak pouhou realizací oprávnění řídit činnost podřízených a jejich plnění je zachováním právní povinnosti řídit se ve služební činnosti příkazy nadřízených. Tato oprávnění a povinnosti vyplývají z právní normy, jež stanoví vztah nadřízenosti a podřízenosti; interní instrukce proto jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků.

Není vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů vyplývajících z působnosti úřadu jako provedení předpisů úřadů vyššího; mohou v nich být zakotveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jsou jimi vázáni (akty řízení).“

Standardní operační postupy vydávané na Kriministickém ústavu Praha dle právního názoru odvolacího orgánu uvedené podmínky naplňují, zavazují pouze subjekty v rámci jeho organizační struktury Policie ČR Kriministického ústavu Praha. Tyto interní pokyny se nijak netýkají výkonu veřejné správy navenek a

nemohou ovlivnit jiné subjekty, než ty, které jim z hlediska služební podřízenosti pod disciplinární odpovědností podléhají.

Odvolací orgán s ohledem na shora uvedené skutečnosti považuje rozhodnutí prvostupňového orgánu za dostatečně odůvodněné, přezkoumatelné a proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nadřízeného správního orgánu se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Klára Hořejší
ředitelka
kanceláře ministra vnitra

Vyřizuje: Mgr. Karin Drncová
oddělení podání osob a poradní komise ministra
kancelář ministra vnitra

Za správnost: JUDr. Jaroslav Saveljev

25-10-2013
Vypraveno dne

Městský soud v Praze

Hyberská 18
111 21 Praha 1

Žalobce:

zastoupený JUDr. Janem Zůbkem, advokátem zapsaným u ČAK pod
číslem 12941, adresa pobočky: Radhošťská 1942/2, 130 00 Praha 3
ID datové schránky kk9p84y

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, IČ: 00007064,
ID datové schránky: 6bnaawp

Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. MV-125736-2/KM-2013

Přílohy:

1. rozhodnutí žalovaného vydané dne 25. října 2013 pod č. j. MV-125736-2/KM-2013
2. rozhodnutí Kriminálního ústavu Praha vydané dne 13. září 2013 pod č. j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR
3. doručka datové zprávy, kterou bylo zmocněnci žalobce doručeno rozhodnutí žalovaného vydané dne 25. října 2013 pod č. j. MV-125736-2/KM-2013
4. kopie osvědčení o registraci právního zástupce žalobce k DPH
5. plná moc JUDr. Jana Zůbka, advokáta

Soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč bude uhrazen na výzvu soudu

D V O J M O

I.

Žalobce je žadatelem ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPI“), který požádal Kriminalistický ústav Praha, se sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7 (dále jen „KÚP“), o zaslání dokumentu Standardní operační postup TZK-04 Zjišťování a zkoumání stavu žárovek, zejména dopravních prostředků a určení zda žárovky svítily či nesvítily v době svého poškození. Kriminalistický ústav Praha však odmítl žádosti žalobce o poskytnutí informace rozhodnutím vydaným dne 13. září 2013 pod č. j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR (dále jen „Rozhodnutí KÚP“). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které však žalovaný zamítl rozhodnutím vydaným dne 25. října 2013 pod č. j. MV-125736-2/KM-2013 (dále jen „Rozhodnutí“), které bylo žalobci doručeno téhož dne.

Proti tomuto výroku Rozhodnutí podává žalobce prostřednictvím svého právního zástupce ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“) žalobu, neboť v projednávaném případě nebyly dány zákonné důvody pro odmítnutí žádosti o informace, a z tohoto důvodu je Rozhodnutí nezákonné.

II.

Právo na informace je základním právem, které zaručuje čl. 17 odst. 1 Listiny. Podle čl. 4 odst. 4 Listiny platí, že „*Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena*“. Veškeré výjimky z práva na informace je proto nezbytné vykládat restriktivně. Podle § 11 odst. 1 písm. c) ZSPI může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se „*vztahuje výlučně k jeho vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*“. Tato výjimka z práva se může vztahovat pouze na informace, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek. Ke stejnému závěru dospěl Městský soud v Praze v rozhodnutí vydaném dne 10. ledna 2013 pod č. j. 10 A 251/2011-38, ve kterém uvedl, že „*o vnitřní pokyn se ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím jedná jen tehdy, upravuje-li postupy, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek a nikterak nedopadají do práv a právem chráněných zájmů osob stojících mimo úřad*“. Předmětem tohoto rozhodnutí, ve kterém Městský soud rozhodl ve prospěch žadatele, přitom bylo právě poskytnutí pokynů a rozkazů policejního prezidenta, tedy obdobných dokumentů, o které požádal žalobce.

Požadovaný dokument se nemůže vztahovat výlučně k vnitřním pokynům KÚP, neboť působí i mimo tento útvar Policie ČR. Podle dokumentu SOP TZK-04 jsou zkoumány žárovky havarovaných vozidel za účelem zjištění, zdali v době dopravní nehody svítily. Na základě tohoto dokumentu tak vznikají odborná vyjádření a znalecké posudky (nejen) v trestním řízení, které jsou mnohdy rozhodující pro rozhodnutí o vině a trestu. Bez znalosti dokumentu SOP TZK-04 jsou tato odborná vyjádření a znalecké posudky nepřezkoumatelné, neboť by nebylo patrné, jakým způsobem dospěl KÚP k závěrům v nich uvedeným. Zkoumání žárovek je specifická a odborná činnost, kterou kromě KÚP prakticky nikdo jiný neprovádí. Možnosti přezkumu závěrů, ke kterým dospěl KÚP při

zkoumání žárovek, jsou silně omezené, proto je porovnání závěrů KÚP a dokumentu SOP TZK-04 prakticky jedinou možností, jak ověřit správnost těchto závěrů. Tvrzení žalovaného o tom, že pokud má obhájce v trestním řízení pochybnosti o správnosti závěrů KÚP, může položit příslušné dotazy zpracovateli znaleckého posudku, je zcela nepřiléhavá. Jestliže obhájce nebude mít informace o tom, jaké žárovky je vůbec možné zkoumat, jakým způsobem má zkoumání žárovek probíhat nebo jaké jsou alternativní metody (což jsou informace, které jsou podle názoru žalobce obsaženy v požadovaném dokumentu), nemůže obhájce klást odpovídající dotazy.

III.

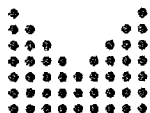
Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce navrhuje, aby Městský soud v Praze vydal následující

rozsudek:

- I. Rozhodnutí žalovaného vydané dne 25. října 2013 pod č. j. MV-125736-2/KM-2013 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Kriminalistického ústavu Praha vydané dne 13. září 2013 pod č. j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR se zrušuje.
- III. Žalovaný a Kriminalistický ústav Praha jsou povinni poskytnout žalobci dokument Standardní operační postup TZK-04 Zjišťování a zkoumání stavu žárovek, zejména dopravních prostředků a určení zda žárovky svítily či nesvítily v době svého poškození.
- IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, včetně 21% DPH u odměny za zastupování advokátem a u paušální částky podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne 23. prosince 2013

JUDr. Jan Zůbek, advokát
v plné moci za žalobce

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01TG70U
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 8583-3/P-2014

Praha 12. února 2014
Počet listů: 4

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

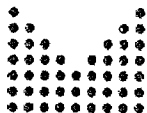
K č. j.: 5A 220/2013

Žalobce :

zastoupený : JUDr. Janem Zůbkem, advokátem, Praha 3, Radhoštská 2

Žalovaný : Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7

**Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-125736-2/KM-2013-
-vyjádření žalovaného k žalobě**

I.

Žalobce se podanou žalobou u nadepsaného soudu domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného vydané dne 25. října 2013 pod č.j. MV-125736-2/KM-2013, dále aby bylo zrušeno rozhodnutí Kriminalistického ústavu Praha vydané dne 13. září 2013 pod č.j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR a aby žalovaný a Kriminalistický ústav Praha byly povinny poskytnout žalobci dokument Standardní operační postup TZK-04 Zjišťování a zkoumání stavu žárovek, zejména dopravních prostředků a určení zda žárovky svítily či nesvítily v době svého poškození. Dále požaduje žalobce náhradu nákladů řízení.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

II.

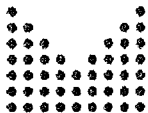
Žalovaný odkazuje na obsah spisů odvolacího orgánu a povinného subjektu a odůvodnění předmětných rozhodnutí, v nichž je podrobně popsán průběh vyřizování žádosti o informace podané žalobcem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ).

Žalobce podal dne 30. 8. 2013 k Policii ČR Kriminalistickému ústavu Praha žádost o poskytnutí informace dle InfZ, ve které požádal o poskytnutí dokumentu SOP TZK-04 „Zjišťování a zkoumání stavu žárovek“.

Povinný subjekt vyřídil žádost rozhodnutím ze dne 13. září 2013 pod č.j. KUP-12562-1/ČJ-2013-2303MR o odmítnutí poskytnutí informace ve smyslu § 15 odst. 1 a na základě § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.

Povinný subjekt rozhodnutí odůvodnil tím, že dokument SOP TZK-04 "Zjišťování a zkoumání stavu žárovek", zejména dopravních prostředků a určení zda žárovky svítily či nesvítily v době svého poškození, je interním dokumentem, který obsahuje písemný postup pro provádění zkušební metody v rámci znaleckého zkoumání. Standardní operační postup (což je zkratka SOP) je na základě rozhodnutí příslušného služebního funkcionáře vnitřním předpisem závazným pouze pro pracovníky povinného subjektu a zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné, než ty, které mu z hlediska služební podřízenosti podléhají. Povinný subjekt může dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu. Po zvážení výše uvedených okolností povinný subjekt požadovaný standardní operační postup (SOP) nemůže žadateli poskytnout.

Žalobce podal dne 26. září 2013 odvolání proti uvedenému rozhodnutí povinného subjektu, ve kterém namítal, že požadovaný dokument se zcela jednoznačně

nevztahuje výlučně k vnitřním pokynům Kriminalistického ústavu Praha, neboť působí i mimo tento útvar Policie ČR.

Podle tohoto dokumentu jsou zkoumány žárovky havarovaných vozidel za účelem zjištění, zdali v době dopravní nehody svítily. Na základě tohoto dokumentu vznikají odborná vyjádření a znalecké posudky v trestním řízení, které jsou mnohdy rozhodující pro rozhodnutí o vině a trestu.

Žalobce uvedl, že bez znalosti dokumentu SOP TZK-04 jsou tato vyjádření a znalecké posudky nepřezkoumatelné, neboť by nebylo patrné, jakým způsobem dospěl Kriminalistický ústav Praha k závěrům v nich uvedeným.

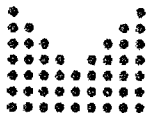
Závěr Kriminalistického ústavu Praha o tom, že dokument SOP TZK-04 zásadně nemůže ovlivnit jiné subjekty, je tak zcela absurdní, neboť odborná vyjádření a znalecké posudky, pořízené na základě tohoto dokumentu, mají podle žalobce zcela zásadní vliv na osobu, proti které se trestní řízení vede; nemožnost seznámit se s tímto dokumentem by tak znamenalo omezení práva na obhajobu.

Dále žalobce poukazuje na to, že právo na informace je základním právem, které zaručuje čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Veškeré výjimky z práva na informace je proto nezbytné vykládat restriktivně. Podle InfZ může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se „vztahuje výlučně k jeho vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu“.

Tato výjimka z práva se může vztahovat pouze na informace, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek, o čemž podle žalobce svědčí i rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. ledna 2013 pod č.j. 10A 251/2011-38, ve kterém uvedl, že „o vnitřní pokyn se ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím jedná jen tehdy, upravuje-li postupy, které se projeví výhradně uvnitř úřadu a nemají žádný výstup navenek a nikterak nedopadají do práv a právem chráněných zájmů osob stojících mimo úřad“. Předmětem tohoto rozhodnutí, ve kterém Městský soud v Praze rozhodl ve prospěch žadatele, přitom bylo právě poskytnutí pokynů a rozkazů policejního prezidenta, tedy obdobných dokumentů, které jsou žádány v tomto řízení.

III.

Žalovaný posoudil odvolání žalobce z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání podal účastník řízení; jedná se o odvolání přípustné. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13. září 2013, odvolání bylo podáno dne 26. září 2013 a je tedy včasné.

Žalovaný dále dospěl k závěru, že shora uvedené rozhodnutí prvostupňového orgánu je přezkoumatelné a řádně odůvodněné.

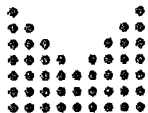
K požadované informaci - dokumentu SOP TZK-04 – žalovaný zjistil, že zkratka SOP znamená „standardní operační postup“ a zkratka TZK odkazuje na charakter znaleckého zkoumání, tedy na „technická zkoumání“. Číslo 04 představuje pořadové číslo dokumentu.

SOP je interní dokument, obsahující písemný postup pro provádění zkušební metody, tyto SOP jsou vypracovány pracovníky povinného subjektu za účelem zajištění systému managementu kvality. Všechny SOP podléhají validaci /verifikaci ve smyslu potvrzení jejich platnosti a také pravidelné revizi. Metody popsané v SOP vycházejí z doporučení renomovaných institucí a organizací, z odborné literatury a technických norem. Dokument SOP TZK-04 obsahuje určení oblasti použití dokumentu, základní pojmy a definice, popis typu zkušební položky, parametry nebo veličiny a rozmezí, ve kterých mají být stanoveny, požadované referenční materiály, požadované podmínky prostředí nebo údaje o době stabilizace, související technické normy a odkazy na odbornou literaturu, pravidla BOZP, zkušební metodu.

K námitce žalobce, ve které poukazoval na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. ledna 2013 pod č.j. 10A 251/2011-38 žalovaný uvedl, že je poněkud vytržena z kontextu, neboť v daném případě se jednalo o vnitřní předpisy upravující nakládání s osobními údaji (zejména dobu jejich uchování a likvidaci), čímž dochází podle názoru soudu k jejich projevu navenek a dopadají do práv třetích osob. Výklad tohoto soudního rozhodnutí je nutné provádět ve vztahu k okolnostem daného případu, kdy předmětem sporu byly vnitřní předpisy vydané policejním prezidentem, které upravovaly nakládání s osobními údaji (včetně doby jejich uchování a likvidaci). V odůvodnění zmíněného rozsudku soud poukázal na to, že již samotná skutečnost, že Policie ČR zpracovává osobní údaje určité osoby, zasahuje do jejich práv a tím není naplněn důvod pro neposkytnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, neboť dochází k projevům vnitřního předpisů vně úřadu.

V případě dokumentu SOP-TZK-04 je však situace jiná, protože zde k žádnému obdobnému zásahu do práv třetích osob nedochází, a proto argumentace tímto rozsudkem v tomto případě není na místě.

Dokument SOP TZK-04 nemá charakter vnitřního předpisu, který by působil navenek a nejedná se o obdobný případ, kterým se zabýval soud pod shora uvedeným číslem jednacím. Požadovaný dokument je závazný pouze pro pracovníky Policie ČR Kriminálního ústavu Praha a nemůže zásadně ovlivnit nikoho jiného, než toho, na koho se z hlediska služební podřízenosti vztahuje.

V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008 č.j. 4 As 20/2007-64, v němž je konstatováno, že „není vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího; mohou v nich být stanoveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jimi jsou vázáni (akty řízení)“.

Dokument SOP TZK-04 tyto závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu dle názoru žalovaného splňuje.

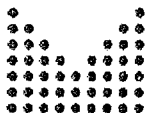
K další námitce žalobce, že na základě požadovaného dokumentu SOP TZK-04 vznikají odborná vyjádření a znalecké posudky v trestním řízení, které jsou mnohdy rozhodující pro rozhodnutí o vině a trestu, žalovaný uvedl, že toto konstatování je nepřesné.

Dokument SOP TZK-04 obsahuje standardní postup při provádění znaleckého zkoumání, ale v žádném případě nenahrazuje odbornost a odpovědnost příslušného kriminalistického znalce, který odborné vyjádření nebo znalecký posudek vypracoval. Nelze tedy danou problematiku chápat tak, že při provádění znaleckého zkoumání nahlédne pracovník Policie ČR Kriminalistického ústavu Praha do dokumentu SOP TZK-04 a podle údajů uvedených v tomto dokumentu rozhodne o tom, co se v daném případě stalo. Naopak zde dochází k aplikaci odborných znalostí kriminalistického znalce při interpretaci provedených zkoušek za účelem zodpovězení otázek položených orgánem činným v trestním řízení.

Nelze v této souvislosti ani souhlasit s tvrzením žalobce, že bez znalosti SOP TZK-04 jsou tato odborná vyjádření a znalecké posudky nepřezkoumatelné.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen trestní řád) upravuje instituty, umožňující bližší objasnění skutečností uvedených ve znaleckém posudku. V případě, že obhajoba má pochybnosti o úplnosti a správnosti znaleckého posudku (odborného vyjádření), může uplatnit v rámci trestního řízení své právo na obhajobu způsobem uvedeným v trestním řádu, takže zde nelze v žádném případě hovořit o omezení tohoto práva. V případě, že obhajoba má pochybnosti o úplnosti a správnosti znaleckého posudku (odborného vyjádření), může uplatnit v rámci trestního řízení své právo na obhajobu také způsobem uvedeným v § 110a trestního řádu a zajistit si vypracování vlastního znaleckého posudku.

Argument, že obhájce nemůže klást odpovídající otázky, pokud nemá potřebné odborné znalosti (jaké žárovky je možno zkoumat, jakým způsobem zkoumání probíhá apod.), zde velmi těžko obстоjí. Úloha obhájce spočívá v tom, aby v souladu s právním řádem poskytoval potřebnou právní pomoc a dbal o to, aby byly v řízení

náležitě a včas objasněny skutečnosti, které obžalovaného zbavují viny nebo jeho vinu zmírňují.

Orgány činné v trestním řízení pak musí postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 trestního řádu), rozhodně však není jejich úkolem zajistit, aby měl obhájce odborné znalosti v oboru, v němž je v dané věci podáván znalecký posudek (odborné vyjádření), aby tento mohl klást odpovídající dotazy.

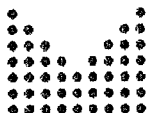
Stejně tak znalec (znalecký ústav) nemůže být zdrojem odborných informací pro obhájce, který by měl být dostatečně erudován k tomu, aby mohl klást otázky znalcům z různých oborů znaleckého zkoumání.

Žalobce se staví do role subjektu, který na základě SOP TZK-04 ověří správnost závěrů kriminalistického znalce. Něco takového však není možné, protože žalobce, pokud není znalcem přibraným orgánem činným v trestním řízení, nemůže přezkoumávat znalecký posudek (odborné vyjádření) podaný znalcem (respektive pracovníkem znaleckého ústavu). Došlo by nepochybně k porušení § 35 odst. 3 a § 105 odst. 2 trestního řádu a v případě znaleckého posudku rovněž i § 2 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Obecně žalovaný k dané problematice dále uvádí, že pojem „vnitřní pokyn“ se u každého povinného subjektu označuje jiným výrazem. U Policie ČR se jedná o interní akty řízení, kterými se, v souladu s legislativními pravidly, rozumí závazný pokyn policejního prezidenta, rozkaz policejního prezidenta, pokyn vedoucího pracovníka a rozkaz vedoucího pracovníka. Metodická doporučení či stanoviska nejsou závazná a mají pouze doporučující charakter, zpravidla obsahují pouze právní názor nebo analýzu určitého problému a jedná se o akty metodického usměrňování.

Žalovaný je toho názoru, že u pojmu interní předpisy, použitého v § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, je nutné rozlišovat, zda takovéto pokyny na základě právních předpisů upravují postupy a činnosti povinného subjektu, dotýkající se práv a právem chráněných zájmů či povinností třetích osob, tedy které určitým způsobem upravují jednání s veřejností a nepřímo tak ovlivňují uplatňování práv a povinností fyzických a právnických osob, či tento aspekt zcela postrádají.

Vnitřní pokyny nelze jednoznačně, bez dalšího, vyloučit z poskytování informací, ale je nutné zvážit jejich obsah ve shora uvedeném smyslu a ve vztahu k němu také posoudit, zda je možné poskytnutí informace o nich omezit podle citovaného ustanovení, které dává možnost povinnému subjektu uvážit, jestli poskytne požadované písemnosti či nikoli. Je nutné posoudit, zda požadované právní akty mohou ovlivnit subjekty stojící mimo hierarchii služební nadřízenosti a podřízenosti.

Týkají-li se interní pokyny výkonu veřejné správy, tedy činnosti povinného subjektu, jakožto orgánu veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti a upravují-li aplikační postupy v návaznosti na jednotlivá ustanovení určitého zákona, nelze je považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně dotýkají.

Povinný subjekt provedl správní uvážení v uvedeném smyslu a řádně je zdůvodnil. Z odůvodnění je tak jednoznačně zřejmé, proč k omezení práva přístupu k informacím přistoupil a že měl legitimní důvody, které vedly v konkrétních souvislostech k oprávněnému omezení práva na informace.

IV.

Žalovaný s ohledem na shora uvedené skutečnosti, vztahující se k předmětu žádosti o informace, má shodně s povinným subjektem za to, že u shora uvedeného interních aktu se jedná o výlučně interní pokyn nijak nezavazující vnější subjekty ani nezasahující do práv jednotlivých fyzických osob. Předmětný požadovaný dokument vychází přímo z doporučení renomovaných institucí a organizací, z odborné literatury a technických norem a pouze upřesňuje postup složek povinného subjektu, jakým dané normy naplnit. Z již uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 AS 20/2007-64 vyplývá, že „vnitřní předpis ve veřejné správě představuje souhrnné označení pro akty abstraktní povahy, které slouží k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jejichž vydání se opírá o právně zakotvený vztah podřízenosti a nadřízenosti k vydavateli aktu“.

Vydávání instrukcí (interních pokynů, směrnic apod.) nadřízeným orgánem je tak pouhou realizací oprávnění řídit činnost podřízených a jejich plnění je zachováním právní povinnosti řídit se ve služební činnosti příkazy nadřízených. Tato oprávnění a povinnosti vyplývají z právní normy, jež stanoví vztah nadřízenosti a podřízenosti; interní instrukce proto jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků.

Není vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývajících z působnosti úřadu, jako provedení předpisů úřadu vyššího; mohou v nich být zakotveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jsou jimi vázáni (akty řízení).

Předmětný interní akt řízení dle právního názoru žalovaného uvedené podmínky naplňuje, zavazuje pouze subjekty v rámci organizační struktury Policie ČR. Tento interní pokyn se netýká výkonu veřejné správy navenek a nemůže ovlivnit jiné

subjekty, než ty, které jim z hlediska služební podřízenosti pod disciplinární odpovědností podléhají.

Žalovaný s ohledem na shora uvedené skutečnosti měl rozhodnutí prvostupňového orgánu za dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné, a proto rozhodl tak, že podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. září 2013 potvrdil.

V.

V žalobním návrhu žalobce nepřináší žádné nové skutečnosti a uvádí stejné námitky, jako ve shora uvedeném odvolání. Tyto byly vypořádány v rozhodnutí žalovaného ze dne 25. října 2013 č.j. MV-125736/KM-2013.

Na základě výše uvedeného žalované Ministerstvo vnitra navrhuje, aby soud žalobu zamítl v celém rozsahu.

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál písemností vedených pod č.j. MV-125736/KM-2013 a KUP-12562/ČJ-2013-2303MR.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

Vypracoval: Vyhотовěno ve
Sečetl: výtiscích o
Opsal: výtiscích
Vypravil: výtisků
Ulož: počet listů výtisků
Vyř. znak - lhůta: výtisků